

За да не станатъ жертва на пламъцитѣ, тѣ рѣшили да си пробиятъ пѣть прѣзъ обсадата и да избѣгатъ. Вечеръта, на 7 май, срѣщу 8-й, настанала една тъмна и страшна нощъ. Врѣмето се развалило, излѣзла силна буря и виевица съ снѣгъ. Възтаницитѣ се възползували отъ голѣмата тъмнина и буря, отворили заднята врата на манастиря и дебнишкомъ се приближили до турската войска. Тѣ се раздѣлили на нѣколко части и се започналъ страшенъ бой. Много отъ възтаницитѣ паднали мъртви, други изгорѣли, а само нѣколко отъ тѣхъ сполучили да се избавятъ. Отъ 220 възтаници едвамъ 45 могли да избѣгнатъ отъ обсадата. Това възтание е траяло 10 дни.

Турцитѣ навлѣзли въ манастиря, избили и ограбили всичко каквото намѣрили.

Тукъ сж загинали, освѣнъ войводата попъ Харитонъ, Христо Пармаковъ, учителя въ с. Мусина — Т. Левтеровъ отъ г. Търново, а сжщо и много други храбри и отбрани младежи. Тѣ сж умрѣли съ пълна вѣра, че сж изпълнили своя дългъ къмъ поробеното си отечество.

Сега манастиря е изграденъ на ново, а за геройски загиналитѣ възтаници е издигнатъ единъ много красивъ паметникъ.

Той е издигнатъ върху единъ малкъ параклисъ, построенъ твърдъ красиво. Отъ двѣтѣ страни на входа се издигатъ мряморни колони, изработени съ цвѣтя. Отъ горѣ, надъ входа, е поставена статуя, изработена отъ хубавъ бѣлъ мряморъ. Тя има голѣмина на човѣка и прѣдставлява тогавашния български възтаникъ, съ сжщото облѣкло и съ пушка на рамо. Статуята